

Ce învață Biblia despre zeciuială?

@ 1999 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională. Tipărită în SUA.
Toate drepturile rezervate. Scripturile în această broșură sunt citate din traducerea românească a lui Dumitru Cornilescu prin e-Sword □ copyright 2000-2005 Rick Myers, www.e-Sword.net, toate drepturile rezervate mondial (dacă nu este menționat altfel).

Autor: Bill Bradford, Roger Foster, Tom Kirkpatrick, David Treybig.

Critici Editoriali: Scott Ashley, John Bald, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, John Jewell, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Burk McNair, John Ross Schroeder, Richard Thompson, , Leon Walker, Donald Ward, Lyle Welty, Dean Wilson

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association].

Dece să zeciuiești în lumea de astăzi?

*Ne învață zeciuiala principii și lecții eterne chiar și în lumea modernă de astăzi?
Trebuie să înțelegi poziția lui Dumnezeu asupra acestei chestiuni vitale.*

Astăzi trăim într-o lume care strigă din răsuputeri pentru răspunsuri la probleme înrădăcinate profund și adesea nerezolvabile. Epoca noastră este o epocă egoistă și materialistă care are nevoie disperat de direcție spirituală. Totuși, cei mai mulți oameni alocă aproape toate resursele lor materiale pentru achiziționarea de bunuri și servicii, ca să-și facă viața mai bună pentru ei și odraslele lor.

Totuși, Dumnezeu cere o înțelegere diferită dela cei pe care îi cheamă El. El ne cere să recunoaștem atât valorile și nevoile spirituale cât și nevoile fizice. Dumnezeu vrea ca noi să comunicăm cunoștința spirituală neprețuită unei lumi în întuneric și înșelate.

Scopul Bisericii astăzi

Dumnezeu își realizează planul Său minunat în care i se va da ocazia întregii omeniri să primească viața veșnică dincolo de mormânt. Numai învățăturile și valorile spirituale ale lui Dumnezeu pot umple durerosul gol spiritual și emoțional care năpăstuieste omenirea astăzi.

Isus Hristos a angajat pe slujitorii Săi să răspândească Evanghelia în lumea întregă, să ajungă la fiecare națiune, cu minunatele adevăruri dezvăluite de El, și să-i instruiască pe cei chemați la modul de viață al lui Dumnezeu (Matei 24:14; 28:18-20). Deci, Biserica Sa încă are de făcut o muncă enormă.

Prin tot secolul XX, media de informare – publicațiile, televiziunea și radioul – au jucat un rol important împuternicind Biserica să urmeze misiunea sa de propovăduire a Evangheliei. Biserica a fost întâmpinată cu întrebarea: cum vrea Dumnezeu să finanțeze lucrarea Sa? Examinând conștiincios și cu atenție Biblia ca un întreg, am găsit destule dovezi că o metodă financiară consistentă este menționată în paginile Sfintelor Scripturi. Metoda aceasta este zeciuiala.

Ce este zeciuiala? Cuvântul *zeciuială* vine dela cuvântul „zece.” Zeciuiala, atunci, înseamnă numai practica de a „zeciu” sau simplu dând înapoi lui Dumnezeu zece la sută din venitul unuia (vezi Leviticul 27:32). Zeciuiala este simplu o formă de dat, care este o practică divină (Matei 19:21).

Să ne adresăm acum câtorva întrebări importante: Trebuie tu ca individ să zeciuiești? Care este baza Scripturii pentru această practică? Și, poate cel mai important, în ce duh și atitudine ar trebui să zeciuiești? Să examinăm acum unele scripturi chei.

Zeciuiala este o formă de închinare în care noi Îi arătăm respect lui Dumnezeu: „Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău: căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must” (Proverbe 3:9-10).

Trebuie să înțelegem aspectul acesta important al relației noastre cu Dumnezeu. Trebuie să ne întrebăm mereu dacă acțiunile noastre reflectă această atitudine, „Îi voi da inima mea, Îi voi da laudele mele, Îi voi da mulțumirile mele, dar nu-I voi da suportul financiar pentru lucrul Său.”

Datul zeciuiei în istoria Biblică

Înainte ca Israeliții să intre în țara pe care Dumnezeu le-o promisese, El le-a spus: „Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; *este un lucru închinat Domnului*” (Leviticul 27:30).

Ce I-a dat dreptul lui Dumnezeu să pretindă 10 la sută din tot ce au produs ei din pământ? Pretenția Lui a fost, și încă este, bazată pe un adevăr simplu deși adesea ne băgat în seamă: lui Dumnezeu îi aparține totul!

Această premisă fundamentală este repetată în Biblie. „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!” (Psalm 24:1; compară cu Exodul 19:5; Iov 41:11). Zeciuiala este, simplu, gradul stabilit divin la care El se așteaptă să-L onorăm, și să recunoaștem că El ne dă totul, dându-I o zecime înapoi.

Prima relatare în Biblie a acestui obicei străvechi este găsit în Genesa 14:18-22. Avraam, după ce a învins pe cei patru regi, a dat o zecime din prada de război lui Melchisedec, preotul lui Dumnezeu cel Mai Mare. Avraam, evident a înțeles că zeciuiala era un mod potrivit de a-L onora pe Dumnezeu cu bogățiile lui materiale.

Acest exemplu arată câteva principii importante care încă se aplică astăzi. Avraam, a cărui viață exemplară de serviciu și supunere lui Dumnezeu l-a determinat pe Dumnezeu să-l descrie ca tatăl celor credincioși (Romani 4:11), nu a fost obligat să dea zeciuiala. El a dat din toată inima și voluntar ca un act de mare umilință. El a arătat respect și reverență pentru Dumnezeu, și lui Melchizedek, care era atât „împăratul Salemului,” cât și „preot al Dumnezeului Prea Înalt” (Evrei 7:1). Isus Hristos slujește astăzi în oficiul acesta regal și preoțesc (Evrei 6:20), și dând zeciuiala este să-I arătăm Lui onoarea cuvenită.

Exemplul acesta ne demonstrează de asemenea enorma integritate și caracter personal a lui Avraam. El a preferat să-și țină promisiunea făcută lui Dumnezeu în loc să cedeze tentației să folosească prada victoriei sale pentru el însuși (Genesa 14:22-23). Avraam a înțeles premiza pentru datul zecimii lui Dumnezeu: „El este Posesorul cerului și al pământului” (versul 19). Avraam a recunoscut că el a fost binecuvântat de Dumnezeu cel Prea Înalt, care a făcut posibilă victoria și toate binecuvântările sale.

Miopia omenească

Noi oamenii avem tendința să credem că tot ceea ce avem este din cauza eforturilor noastre omenești. Dumnezeu a recunoscut tendința aceasta din noi și i-a spus lui Moise să-i prevină pe Israeliți să nu se gândească „Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății.” În schimb ei trebuiau să-și aducă „aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le câștigi” (Deuteronom 8:17-18). Ei trebuiau să-l servească pe Dumnezeu „în mijlocul belșugului tuturor lucrurilor, cu bucurie și cu dragă inimă” (Deuteronom 28:47).

Zeciuiala este, în primul rând, un act de recunoaștere închinătoare a lui Dumnezeu ca sursa existenței noastre și a tuturor binecuvântărilor ce avem. Iacov, urmând exemplul bunicului său Avraam, a recunoscut aceasta. Când Dumnezeu a reconfirmat în el promisiunile pe care i le făcuse lui Avraam, Iacov a promis lui Dumnezeu că „Îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da” (Genesa 28:20-22).

Practica zeciuiei a fost încorporată mai târziu în legământul cu Israel ca o lege scrisă și codificată. Tribul lui Levi, căruia nu îi fusese dată o moștenire de pământ din care Leviții ar fi putut să-și scoată un venit (Numere 18:23), urmau să primească zeciuiala lui Dumnezeu în produse agricole în schimbul serviciului lor ecleziastic pentru națiune. Leviții, bazat pe ceea ce primiseră în zeciuială dela oameni, în schimb dădeau zeciuiala familiei preoțești a lui Aron (Numere 18:26-28).

În cursul anilor care au urmat, plata zeciuiei a fost neglijată cu consecințe devastante. Pe la zilele lui Neemia sistemul întreg de închinăciune divină se sfârâmase și decăzuse. Închinăciunea în Templu și ținerea Sabatului au fost serios compromise (Neemia 13). Pentru că nu a fost suport financiar pentru Leviți, ei se întorseseră la munca câmpului pentru suportul lor (versul 10). Sistemul de închinare al lui Dumnezeu a fost abandonat.

Neemia a recunoscut că restaurarea sistemului zeciuiei era esențială pentru restaurarea închinării la Dumnezeu. El a certat cu tărie națiunea pentru lipsa ei de zeciuială (versurile 11-12) și a restaurat practica de a zecui (Neemia 10:37-38; 12:44), care la rândul ei le-a dat Leviților posibilitatea să conducă munca lui Dumnezeu, pe care fuseseră desemnați s-o facă dela început (Numere 18:21).

Astăzi obiceiul de a da zeciuială joacă un rol important în sistemul de închinăciune divină în cadrul Bisericii. Încurajează dependența de Dumnezeu. Ne încurajează ca să evaluăm corect toate resursele noastre fizice și astfel să asigurăm o abordare mai echilibrată și corectă în relația noastră cu Dumnezeu. Neglijarea practicii de a zecui va afecta negativ un sistem de închinăciune corect, biblic, cu consecințe îndelungate pentru noi și pentru Biserică.

Maleahi 3:8-10 oferă un alt exemplu de cum vede Dumnezeu lipsa de a zecui cu credință. Scrisă aproape de timpul când Neemia se căznea să pună națiunea lui Iuda corect, contextul arată cum aceasta avea implicații și pentru sfârșitul epocii. În pasajul acesta Dumnezeu dojenește națiunea în termenii cei mai tari. Lipsa de a zecui, îi spune El poporului, este echivalent cu *jefuitul* Lui, și cei neascultători sunt în pericol de consecințe grave.

Și totuși, Dumnezeu le-a promis de asemenea că supunerea reînnoită în zeciuială va rezulta în binecuvântări dela El, atât de abundente încât „voi turna peste voi belșug de binecuvântare” [încât nu veți avea loc unde să-l puneți]. Dumnezeu este serios despre legile Sale și dedicarea Lui nouă, și bine-nțeleș, despre dedicarea noastră Lui.

Zeciuiala în Noul Testament

Când ajungem la Noul Testament și la experiența Bisericii timpurii, ar trebui să considerăm câteva lucruri importante. În primul rând, apariția Bisericii nu a anunțat o îndepărtare radicală dela obiceiurile națiunii Israel. Numai la câteva decade dela formarea Bisericii Noului Testament cartea Evreii înregistrează o clarificare a influenței pe care noua administrare spirituală a lui Hristos a avut-o pentru Biserică și preoția existentă. Chiar și aici este aparent că cele mai multe legi privitoare la Israel nu au fost *anulate*, dar au fost uneori diferite în modul în care erau *aplicate*.

Pentru decade Biserica a fost privită de gentili ca o altă sectă a Evreilor, dar una care a crezut în divinitatea lui Isus Hristos. Biserica este echivalentul spiritual al Israelului fizic și chiar este numită „Israelul lui Dumnezeu” (Galateni 6:16). Din cauza lipsei de ascultare, ocazia pentru mântuire la vremea aceea a fost extinsă dincolo de națiunea Israelului și a fost oferită altora – acelor care aveau să fie chemați în Biserică din toate națiunile (Matei 21:43; 1 Petru 2:9-10). Această *națiune spirituală nouă* va produce ascultarea dorită de Dumnezeu, printr-o inimă convertită.

Nu s-a întâmplat nici o ruptură bruscă în aplicarea legilor și principiilor Vechiului Testament. Într-adevăr, Noul Testament încă nu fusese scris, și este recunoscut că Biserica a fost „zidită pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos” (Efeseni 2:20).

Învățăturile și exemplele specifice din Vechiul Testament, ni se spune, au fost scrise pentru beneficiul Bisericii Noului Testament (Romani 15:4; 1 Corinteni 10:11), deci trebuie să le dăm toată atenția. Într-o profeție a epocii venirii a doua a lui Hristos, suntem admonestați „Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, robul Meu” (Maleahi 4:4). A fost Însuși Dumnezeu care prin Moise a dat legea Sa Israelului. Legea aceea și aplicarea corectă a principiilor ei au semnificație continuă pentru membrii Bisericii lui Dumnezeu.

Instrucțiunile dela Isus Hristos și apostoli

Isus Însuși a susținut clar obiceiul zeciuiei. „Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și *pe acelea să nu le lăsați nefăcute*” (Matei 23:23). După cum este relatat aici, numai zile înainte de moartea Sa, Hristos a confirmat clar că zeciuiala trebuie să fie într-adevăr practică, împreună cu aderarea sinceră la chestiunile spirituale mai „însemnate” pe care cărturarii și fariseii evident le neglijau.

Israelii susțineau tribul lui Levi, pentru serviciul în templu, dând Leviților zeciuiala lui Dumnezeu. Suportul acesta prevedea mijloacele pentru Israel de a se închina lui Dumnezeu și astfel să fie instruit conform voinței Lui. Pentru că mesajul mântuirii nu mai era propovăduit de preoția Levitică, răspunderea aceasta a revenit acum Bisericii Noului Testament. Cei ce urmau mesajul evangheliei au dat bani și ajutor lui Isus, discipolilor Săi și mai târziu, altor lucrători din Biserică să-i sprijine în îndeplinirea lucrului pe care Isus îl dăduse Bisericii Sale. Exemple de asemenea donații, și principiile legate de ele se află în Noul Testament în pasaje cum sunt Luca 8:3; 10:7-8; 2 Corinteni 11:7-9 și Filipeni 4:14-18.

Cartea Evrei descrie o schimbare în administrație pe măsură ce Biserica Noului Testament – templul spiritual al lui Dumnezeu (1 Corinteni 3:16; Efeseni 2:19-22) – a înlocuit în importanță templul fizic. Bani erau dați acum apostolilor Noului Testament (vezi Faptele Apostolilor 4:35-37).

A fost zeciuiala anulată în cartea Evrei?

Evrei 7 relatează mai întâi cum Avraam a dat zeciuiala lui Melhisedec, regele Salemului și preotul lui Dumnezeu. Melhisedec și funcțiile pe care le deținea sunt folosite în pasajul acesta ca un tip de Însuși Isus Hristos. Cu stabilirea ulterioară a Israelului ca națiunea Sa, Dumnezeu a stabilit o preoție diferită, și zeciuiele se dădeau descendenților lui Levi, care au servit ca această

preoție nouă (versul 5). După cum s-a schimbat administrația, s-au schimbat de asemenea și primitorii zeciuieiilor. Cartea Evrei demonstrează cum practicile și principiile legate de templul fizic, sacrificii și preoție se aplicau acum noului Mare Preot, Isus Hristos (versurile 22-28).

Departa ca această parte din Scriptură să declare că zeciuiala a fost anulată, efortul ei este în principal să suporte reîntoarcerea la o preoție „după asemănarea lui Melhisedec” (versurile 15-17). Aceasta preoție nouă a lui Isus Hristos este cu mult superioară preoției lui Levi în toate felurile. A fost nevoie de „o schimbare a Legii” (versul 12) privitor la preoție, pentru că legea dată de Dumnezeu lui Moise nu a inclus nici o informație cu privire la Marele Preot venind din Iuda (versurile 13-14).

Schimbarea aceasta a legii avea de a face cu o schimbare în administrație. A însemnat că administrarea zeciuieiilor avea să se schimbe cu noua preoție – dela aceea a lui Levi la aceea a lui Melhisedec (Hristos). Astfel membrii Bisericii astăzi continuă să dea zeciuiala deși preoția Levitică a încetat să existe, întocmai cum Avraam a dat zeciuiala lui Melhisedec *înainte* ca preoția lui Levi să fie stabilită.

Pavel a folosit o analogie pentru a demonstra aceasta, după cum cei servind în templu erau suportați de darurile date la templu, tot așa acei servind în Biserică ar trebui să primească suportul dela Biserică. „Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din Evanghelie” a scris el (1 Corinteni 9:13-14).

O chestiune de credință

Când dai zeciuiala îți aliniezi atitudinile și acțiunile cu principiile universale originare cu Dumnezeu, marele Dăruitor (Matei 10:8; 19:21; 20:28; Luca 6:38; 12:32; Faptele Apostolilor 20:25). Zeciuiala reflectă natura generoasă, dăruitoare a Creatorului și Prevăzătorului nostru. Prin dăruire de bună voie și bucuroasă (2 Corinteni 9:6-8), onorăm pe Dumnezeu în timp ce sprijinim mijloacele fizice de a propovădui evanghelia. Isus Hristos a spus, „Este mai fericit să dai decât să primești” (Matei 20:35).

Astfel să fie notat că oricine care dă o zeciuială trebuie s-o facă de bună voie. Deși Dumnezeu egaleză neplata zeciuieiilor cu jefuirea Lui (Maleahi 3:8-10). El nu forțază pe nimeni să dea zeciuiala. Zeciuiala este o dăruire. Voluntar (din latină) și de bună voie (din anglo-saxoni) sunt identice în semnificație și se referă la acțiuni luate prin hotărârile noastre proprii.

La fel ca toată supunerea legilor lui Dumnezeu, dacă dăm zeciuiala sau nu, va fi întotdeauna bazată pe propria noastră decizie. Biserica astăzi nu este sub administrarea Levitică a Israelului. Sub administrația aceea zeciuiala se referea la o națiune fizică.

Astăzi Biserica este o organizație spirituală, o comunitate de credincioși răspândiți prin multe națiuni. Astăzi, cum a fost cazul lui Avraam, nu există nici o pedeapsă legalizată omenească impusă dacă noi nu dăm zeciuiala. Dar, ne-respectarea zeciuieiilor produce penalizările sale. Mai întâi scade potențialul nostru pentru serviciu efectiv și administrație răspunzătoare în ochii lui Dumnezeu (Luca 16:10). Și atunci ne lipsesc atât binecuvântările fizice cât și cele spirituale pe care Dumnezeu le-a promis celor ce dau de bună voie (Luca 6:38).

Luând hotărârea să dai zeciuiala este o chestiune de credință. Pentru cei mai mulți dintre noi numai necesitățile vieții consumă aproape întregul nostru venit. Pășind afară în credință să dai zeciuiala – și în felul acesta suportând munca lui Dumnezeu de a propovădui evanghelia și hrănirea Bisericii – este o obligație Scripturală, nici unul dintre cei chemați nu-și poate permite să neglijeze. Dar Dumnezeu îi va binecuvânta cu siguranță pe cei a căror credință este întărită cu lucrări bune. Și ei vor fi participanți activi în cea mai importantă întreprindere pe pământ, aceea

a proclamării minunatelor noutăți ale Împărăției lui Dumnezeu acestei lumi haotice și istovită de războaie.

Zeciuiala este un principiu universal nelimitat la nici un anumit legământ, unul care se relatează la fiecare din administrațiile lui Dumnezeu așa cum a lucrat El cu oamenii de-a lungul veacurilor. Zeciuiala se aplică astăzi tuturor oamenilor. Dumnezeu definește bazele cum să ne închinăm Lui, și onorându-l cu o porțiune din venitul pe care ni l-a dat El, este clar o parte din închinăciunea pe care ne-o poruncește El.

Aprofundând relația noastră cu Dumnezeu

Credința noastră să zecuiim este bazată pe realizarea că lui Dumnezeu îi aparține totul, inclusiv noi înșine, și că noi îl recunoaștem pe El ca fiind atât Creatorul nostru cât și Donorul tuturor lucrurilor bune.

Dându-I înapoi lui Dumnezeu a zecea parte din câștigul nostru, intrăm într-o relație specială cu Creatorul și proprietarul nostru. Noi ne dedicăm să-L servim și să sprijinim financiar însărcinarea lui Hristos de a propovădui evanghelia și de a hrăni Biserica. În schimb El promite să ne binecuvânteze. Zeciuiala, atunci, este o chestiune intens personală între Dumnezeu și fiecare dintre noi – un mod de a demonstra profunzimea dedicării, și a relației noastre cu Dumnezeu.

Dumnezeu a plănuit practica zeciuiei pentru ca să învățăm să dăm din posesiunile noastre pentru avansarea intereselor Lui pe pământ. Zeciuind exprimăm aprecierea noastră pentru Dumnezeu, într-un mod mic dar tangibil pentru abundența posesiunilor Lui pe care El ne dă voie să le folosim pentru beneficiul nostru material. În sfârșit, învățăm să devenim, cum este și El, un dătător a ceea ce este al nostru pentru beneficiul altora.

Noi vedem atunci zeciuiala ca fiind opusul unei abordări egoiste a vieții. Dumnezeu este gata să sprijine această abordare generoasă, binecuvântându-ne într-o varietate de feluri. El ne invită să-I punem la încercare promisiunea: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare” (Maleahi 3:10).

Cum este îndeplinită astăzi munca lui Dumnezeu?

Isus Hristos a dat Bisericii o însărcinare în care fiecare membru are de jucat o parte esențială. Cum este misiunea aceasta îndeplinită în lumea noastră modernă?

Ai știut că Însuși Isus Hristos personal a început o muncă specială care durează de 2000 de ani? El și-a dedicat întreaga viață fizică în stabilirea acelei munci. Odată, pentru că fusese prea ocupat să mănânce, le-a zis discipolilor, „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui” (Ioan 4:34, accentuarea adăugată peste tot). Mai târziu El a stabilit Biserica Lui ca să continue misiunea aceea sfântă.

Care este „lucrarea” aceea și cum este susținută ea în lumea haotică de astăzi?

Lucrul Bisericii are două aspecte principale. Mai întâi, Biserica este angajată să anunțe omenirii *semnificația de necrezut a venirii a doua a lui Hristos*. Cei mai mulți oameni pot vedea că lumea noastră modernă este plină cu probleme care sfidează soluțiile omenești. Dar puțină lume înțelege cum întoarcerea lui Isus Hristos va rezolva aceste dileme ale omenirii. El a angajat Biserica să *pună cunoștința aceea la îndemâna* unei lumi în confuzie.

Cele mai bune noutăți ale lumii

Imediat înainte de a se ridica la cer, Isus le-a spus apostolilor, „Duceți-vă în toată lumea, și *propovăduiți Evanghelia* [veștile bune ale lui Hristos] la orice făptură” (Marcu 16:15). Mai devreme El le spusese că „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea*, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24:14).

Îți dai tu seama de ce veștile acestea bune – evanghelia Împărăției lui Dumnezeu – sunt atât de minunate? Trebuie să afli! Altfel îți va fi imposibil să înțelegi mesajul principal al Bibliei.

Această evanghelie – veștile bune anunțând venirea Împărăției lui Dumnezeu – a fost la centrul serviciului lui Hristos (Marcu 1:14-15). Este *un mesaj de necrezut de optimist* plin cu speranță și scop pentru omenire. Explică de asemenea de ce confuzia și necazurile umplu lumea. Și nu neglijează adevărul minunat al morții de ispășire a lui Hristos pentru omenire.

Dar la reîntoarcerea Sa, Isus Hristos va începe să îplinească promisiunile minunate despre care am citit în profețiile bibliei – promisiuni să rezolve oribilele probleme omenești pe care le întâmpinăm. Petru ne spune că, „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, ...ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință” (2 Petru 3:9). Aceea este ceea ce este munca Bisericii – să învețe ființele omenești adevărul lui

Dumnezeu pentru a face posibilă adevărata pocăință, și să împărtășească speranța unui viitor mai luminos.

Isus Hristos se va reîntoarce pe pământ și va învăța căile lui Dumnezeu națiunilor (Mica 4:1-2). Atunci „nici un neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța să facă război” (versul 3). Pacea și siguranța, în sfârșit, vor acoperi întregul pământ.

Nici un eveniment în istoria omenirii nu este mai important pentru bunăstarea ei decât a doua venire a lui Isus Hristos. Deci, Biserica urmează să explice lumii cât de importantă este a doua venire a Lui.

Biserica, însă, este de asemenea angajată să învețe căile lui Dumnezeu acelor care vor răspunde chemării la pocăire. Isus le-a spus apostolilor, „faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit...” (Matei 28:19-20).

Nu este suficient numai să spui omenirii că această epocă minunată are să vină. Lucrul în preparare pentru Împărăția Sa trebuie îndeplinit acum. Unii vor fi îngrijiți și pregătiți să-l ajute pe Hristos când se întoarce. Observă cum intenționează Isus să-i folosească pe acei care au fost complet pregătiți și antrenați în căile lui Dumnezeu. „Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie...” (Apocalipsa 3:21).

Ioan a spus, „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani” (Apocalipsa 20:6). Ca asistenți ai lui Hristos, ei vor instrui lumea în căile lui Dumnezeu. „Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalem cuvântul Domnului” (Isaia 2:3). Ca rezultat, „pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr” (Isaia 11:9).

Aceasta este motivul pentru care munca Bisericii este atât de importantă astăzi. Nu este numai proclamarea unui mesaj de speranță, că Isus va aduce pace lumii în împărăția Sa, dar este de asemenea prepararea celor care îl vor ajuta pe Hristos, în aducerea dreptății pe pământ!

O misiune bazată pe dat

Evanghelia înseamnă simplu „vești bune.” De aceea Biserica Unită a lui Dumnezeu publică o revistă numită *Vești Bune* (The Good News). Prin ea aducem cititorilor noștri cunoștințe care contrastează căile „acestui veac rău” (Galateni 1:4) cu promisiunea minunată a „lumii viitoare” (Evrei 2:5).

Te-ai minunat vreodată cum de putem noi să oferim toate publicațiile noastre gratis?

Abordarea noastră a fost stabilită de Isus Hristos cu mult timp în urmă. El a zis, „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Pavel a spus, „v-am vestit fără plată Evanghelia lui Dumnezeu” (2 Corinteni 11:7). Cum de a fost aceasta posibil? Pavel a avut cheltuieli. Călătoriile lui trebuie să fi costat bani. Totuși el niciodată nu a cerut să fie plătit de publicul general al vremii sale pentru munca în propovăduirea evangheliei.

Cheia zace într-o altă răspundere pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său. Cu mult timp în urmă, Dumnezeu l-a chemat pe Avraam și i-a promis, „toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Genesa 12:3). Dumnezeu l-a dat binecuvântări lui Avraam astfel ca El să-l poată *folosi să-i binecuvânteze pe alții*. Acesta este modul în care lucrează Dumnezeu, și ceea ce a permis slujitorilor Lui să răspândească adevărul Lui fără plată celor care aveau să-l primească.

Dumnezeu întotdeauna a făcut sigur că acei care își predau viețile lor Lui, cum a făcut Avraam, vor putea să suporte costul muncii pe care ei o fac pentru El. Pavel a pus-o în felul

următor: „Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună” (2 Corinteni 9:8).

Dumnezeu, prin însăși natura Sa, dă. Acei care sunt convertiți și devin ca El devin de asemenea un popor dătător. Ei doresc să-i servească pe alții și să participe în munca pe care Hristos a însărcinat-o Bisericii Sale. Ei iau foarte serios însărcinarea aceea a Bisericii.

Avraam a practicat un principiu pe care Dumnezeu l-a inclus mai târziu în legea Sa când a intrat într-un legământ cu Israelul antic. Când Avraam s-a întâlnit cu Melhisedec, „preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt,” Avraam „i-a dat zeciuală din toate” (Genesa 14:18, 20).

Nepotul lui Avraam, Iacov, a continuat această practică. „Iacov a făcut o juruință, și a zis: „Dacă va fi Dumnezeu cu mine ...Îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da” (Genesa 28:20-22).

Acești oameni ai lui Dumnezeu au practicat principiul zeciuielii – dând lui Dumnezeu a 10cea parte a venitului lor. Mai târziu, când descendenții lui Iacov au devenit națiunea Israelului, Dumnezeu a folosit zeciuiala să finanțeze serviciul preoților, conducătorii spirituali ai națiunii. El i-a spus Israelului, „Orice zeciuală din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului” (Leviticul 27:30).

Isus Hristos aprobă zeciuiala

În vremea lui Isus Hristos, El a lăudat pe Farisei pentru supunerea lor legii privitor la practica zeciuielii. Dar lipsa lor de aplicare a instrucțiunilor legii de a fi considerat față de alții i-a făcut hipocriți. Isus a zis, „Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuală din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute” (Matei 23:23). Aceasta ei erau foarte atenți să asculte.

Continuând în același vers: „și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia.” Aici ei au fost neatenți. „Pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.” Isus a propovăduit că zeciuiala nu trebuie să fie neglijată de slujitorul ascultător al lui Dumnezeu. El ne spune clar că zeciuiala este o practică pe care trebuie s-o urmăm.

Astăzi, acei care sprijină munca dată Bisericii trăiesc prin credință întocmai cum au făcut patriarhii din vechime. În fapt, Pavel vorbește de discipolii adevărați ai lui Hristos ca „cei ce se țin de credința lui Avraam, care este părinte al nostru al tuturor” (Romani 4:16, Biblia ortodoxă română).

Aceasta este motivul pentru care au curajul să sprijine astăzi munca aceasta a lui Dumnezeu. Ei cred în Biblie. Ei practică zeciuiala pentru că ei au încredere că Dumnezeu le va satisface nevoile. Ei îl cred pe Isus când a spus, „Nu vă îngrijorați dar, zicând: „Ce vom mânca?” Sau: „Ce vom bea?” Sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:31-33). Ei știu că Dumnezeu va prevedea pentru nevoile lor dacă devin tovarăși cu El în munca Sa.

Cum se extinde munca Bisericii

După ce a propovăduit pentru trei ani și jumătate Isus a fost lăsat cu numai câțiva care I-au rămas credincioși după răstignirea Sa (Faptele Apostolilor 1:15). Dar El le explicase deja cum puteau ei să-și mărească eficacitatea. El le-a spus discipolilor Săi, „Mare este secerișul, dar

puțini sunt lucrătorii! *Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui*” (Matei 9:37-38).

Isus a exprimat-o clare discipolilor Săi că trimițând lucrători la seceriș este treaba lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu Tatăl poate trage lucrători noi la pocăire și să le dea credința să devină parte din munca începută de Isus. În același timp, Isus i-a asigurat că Dumnezeu va face exact așa.

Când Petru a predicat o predică tare arătând că Isus este Mesia (Faptele Apostolilor 2:2-4, 14, 22-36), „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete” (Faptele Apostolilor 2:41). Într-o singură zi forța de lucru a Bisericii a crescut dramatic. După aceea, „Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți” (versul 47).

Co-lucrători în misiunea Bisericii

Nu fiecare lucrător a fost hirotonisit oficial. Pavel vorbește de mulți care au ajutat într-o varietate de moduri, incluzând două femei care se străduiau alături de el „cari au lucrat împreună cu mine pentru Evanghelie, cu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții” (Filipeni 4:3).

Această lume a sprijinit eforturile lui Pavel în multe feluri. Spre exemplu, Pavel îi laudă pe Filipeni pentru generozitatea lor în sprijinul muncii sale în alte locuri. El a scris: „Căci mi-ați trimes în Tesalonic, odată, și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele...Am de toate, și sunt în belșug. Sunt bogat, de când am primit prin Epafrodit ce mi-ați trimes, un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită și plăcută lui Dumnezeu. Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre” (Filipeni 4:16-19).

Darurile acestor Creștini au sprijinit munca lui Dumnezeu care se făcea prin apostolul Pavel.

La fel este astăzi. Biserica Unită a lui Dumnezeu proclamă adevărul lui Dumnezeu atât prin cuvântul rostit cât și prin media scrisă cum este revista *Veștile Bune* (The Good News), cursul de studiu al Bibliei și un număr de broșuri care este în creștere. Membrii Bisericii participă activ în mai multe feluri, incluzând rugăciunile lor din inimă și contribuțiile lor ca să satisfacă cheltuielile acestei misiuni de importanță vitală.

Este dedicarea acestora și a altor lucrători în Biserica lui Dumnezeu care permite să continue misiunea Bisericii aproape 2000 de ani după ce a început-o Isus. Este datorată acestui fel de dedicație că alții pot primi *Veștile Bune* (The Good News) și altă literatură fără plată.

După cum a zis Însuși Isus: „Este mai fericit să dai decât să primești” (Faptele Apostolilor 20:35). Adevărații săi discipoli sunt convinși că El a intenționat-o când a zis: „Fără plată ați primit, fără plată să dați”. Hristos folosește eforturile combinate ale co-lucrătorilor să țină misiunea dată de El în viață și funcționând astăzi.

Întrebări și răspunsuri despre zeciuială

Este zeciuiala dată de bună voie?

Fiecare care Îl onorează pe Dumnezeu ascultându-I poruncile Sale o face de bună voie. Dumnezeu nu forțează niciodată pe nimeni să acționeze împotriva voinței lui sau a ei. Totuși, în același timp, El se așteaptă ca noi să zeciuim și echivalează lipsa de a zeciuii cu jefuitul Lui (Maleahi 3:8). Nici nu ne permite Dumnezeu să hotărâm noi suma minimă pe care oamenii trebuie să i-o înapoieze din ceea ce ne dă El nouă. Pentru că Dumnezeu este Creatorul nostru și totul îi aparține Lui (Psalm 24:1; Hagai 2:8), El are tot dreptul să stabilească sistemul acesta de suport financiar pentru scopurile Lui spirituale.

A fost zeciuiala practică înaintea de legământul național al lui Dumnezeu cu Israel?

Avraam și Iacov, amândoi au înțeles și practicat zeciuiala. Avraam a dat o zecime din toată prada unei misiuni de salvare (Genesa 14:20), și Iacov, ajungând la o relație mai apropiată cu Dumnezeu, a promis să-I dea lui Dumnezeu o zecime (10cea, 10%) din toate binecuvântările pe care Dumnezeu avea să le toarne asupra lui (Genesa 28:22):

Au trebuit preoții și Leviții să dea zeciuială?

Dumnezeu a dat zeciuiala Leviților pentru lucrul lor în tabernacol și ca o moștenire (Numere 18:21, 24). Ei urmau să dea și ei zeciuială din zeciuiele pe care le primeau (versul 26). Între Leviți Dumnezeu a ales pe Aaron și familia lui să servească ca preoți (Exodul 4:14; Numere 3:10). Pentru că Aaron și familia lui erau și ei Leviți, și erau de așteptat să dea zeciuială.

A fost zeciuiala dreaptă pentru Israel?

Intenția lui Dumnezeu a fost ca Israel să fie un exemplu pentru celelalte națiuni (Deuteronom 28:1). În Romani 2:6-15 apostolul Pavel explică cum toate națiunile vor fi judecate după aceeași lege a lui Dumnezeu. Creștinismul Bibliei nu respinge legea aceea sau legătura ei cu Israel. Dimpotrivă, acei care au devenit parte din Noul Testament erau numiți „Israelul lui Dumnezeu” (Galateni 6:16).

A fost zeciuiala limitată numai la produsele agricole?

În Genesa 14 Avraam a recuperat oameni și bunuri (versul 16). Din această pradă, el a dat zeciuială „din toate” (versul 20, Evrei 7:2). Zeciuiala lui nu a fost limitată numai la produse agricole. În 2 Cronicari 31:5 citim că Israelul „a dat din belșug cele dintâi roade de grâu, de must, de untdelemn, de miere, și din toate roadele de pe câmp; au adus din belșug și zeciuiala din toate.”

Din cauză că economia vechiului Israel a fost mai mult agricolă, versul acesta identifică corect asemenea produse. Dar trebuie să observăm de asemenea că fraza „zeciuiala din toate” permite pentru produse ne-agricole. Asemănător, Proverbe 3:9 ne spune că „Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău.” Dumnezeu vrea ca noi să-L onorăm cu tot belșugul nostru, nu numai cu venitul agricol. Este inconsistent să presupunem că Dumnezeu s-a așteptat ca numai fermierii (țărani) să dea zeciuială în timp ce scuza pe fiecare altcineva dela porunca aceasta.

Câte zeciuieli sunt pomenite în Biblie?

Biblia explică cum zeciuielile (zecimile, Leviticul 27:32) au fost folosite pentru trei scopuri: să sprijine serviciul Levitic (Numere 18:21), să prevadă pentru poporul lui Dumnezeu mijloacele să țină sărbătorile Sale poruncite (Deuteronom 14:22-27) și să ajute pe cei săraci (versurile 28-29). Deși unii au presupus că a fost păstrată o singură zeciuială și atunci a fost împărțită între categoriile acestea după cum a socotit el că este potrivit, instrucțiunile Bibliei contrazic presupunerea aceasta.

Numere 18:21 vorbesc despre Dumnezeu dând copiilor lui Levi toate zeciuielile, sau zecimile venitului. Dacă Leviții urmau să primească numai *o parte* din zeciuială Dumnezeu nu le-ar fi promis 10 la sută. Dumnezeu, bine-nțeles, nu minte (Numere 23:19; Tit 1:2). La fel, Deuteronom 14:23 vorbește despre o persoană folosind a zecea parte, 10 la sută, a venitului pentru sărbători, și Deuteronom 14:28-29 vorbește despre 10 la sută, la fiecare al treilea an, să fie folosită pentru cei nevoiași.

Există dovadă istorică în afara Bibliei pentru mai mult de o singură zeciuială?

Josefus, un istorian evreu al primului secol, care a scris extensiv despre istoria și obiceiurile Evreiești, explică de două ori că a fost mai mult de o singură zeciuială. Mai întâi, el scrie, „să fie luat din venitul tău o zecime, în afară a ceea ce ai desemnat să dai preotului și Levitului. Aceasta o poți vinde la piață, dar urmează să fie folosită pentru acele sărbători și sacrificii care vor fi sărbătorite în orașul sfânt: pentru că este potrivit ca tu să te bucuri de fructele acestea ale pământului pe care Dumnezeu ți le-a dat să le posezi, astfel ca să fie pentru onoarea donorului” (Josefus, Antichitățile Evreilor [Antiquities of the Jews], cartea IV, capitolul VIII, secția 8).

El continuă, „În afara celor două zeciuieli, despre care ți-am spus deja că urmează să plătești în fiecare an, una pentru Leviți și cealaltă pentru sărbători, tu trebuie să aduci în fiecare al treilea an a treia zeciuială care să fie distribuită celor în nevoie: femeile care sunt de asemenea și văduve, și copiilor care sunt orfani” (Antichitățile, IV, viii, 22).

Alte surse istorice din antichitate, inclusiv Septuagintul (traducerea greacă a Vechiului Testament din mijlocul secolului al doilea B.C.) și cartea Jubilee (o lucrare pseudo epigrafică din mijlocul secolului al doilea B.C.), descriu zeciuieli multiple. Scriitorii ulteriori ai bisericii Jerome (cca. 347-420, traducătorul principal al versiunii latine Vulgate a Bibliei) și Crisostom (347-407) de asemenea au propovăduit că Israelul a dat zeciuieli multiple.

Cât este de importantă zeciuiala pentru Dumnezeu?

În Maleahi 3:8 Dumnezeu a zis: „Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?” Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?” Cu zeciuielile și darurile de mâncare.” Dumnezeu spune că acei care refuză să-I dea Lui zeciuielile și ofertele Îl *fură* – călcând una dintre cele Zece Porunci (Exodul 20:15; Deuteronom 5:19).

Comentariile despre zeciuială din cartea Maleahi se referă numai la preoție sau se referă și la ceilalți?

Parte din instrucțiunea lui Dumnezeu din cartea Maleahi a fost îndreptată spre preoți (Maleahi 1:8) pentru că ei aveau răspunderea să învețe poporul despre legea lui Dumnezeu (Deuteronom 33:8-10; Maleahi 2:7). Dar Dumnezeu nu a selectat numai preoții ca numai acei vinovați de neascultare. Referindu-se la a nu da zeciuiala și ofertele, Dumnezeu a zis „tot poporul în întregime” a fost vinovat de păcatul acesta (Maleahi 3:9).

Deși primele două capitole din Maleahi se adresează păcatelor Israelului în epoca aceea, ultimele două capitole vorbesc despre venirea a doua a lui Hristos și de lacul de foc. Interesant, dojana lui Dumnezeu privitor la zeciuială se află în partea profetică în loc de cea istorică mai devreme. Chestiunile adresate în Maleahi (respect pentru legea lui Dumnezeu, învățători credincioși, evitarea divorțului, plata zeciuiei) au fost chestiuni importante pentru toți Israelii la vremea când a fost scris Maleahi și continuă să fie chestiuni importante pentru poporul lui Dumnezeu.

A fost zeciuiala anulată în Noul Testament?

Nu, nu a fost. Deși unii presupun că legile lui Dumnezeu au fost anulate de Noul Legământ, Ieremia 31:31-33 și Evrei 8 și 10 toate confirmă că sub Noul Legământ legile lui Dumnezeu vor fi scrise în inimile credincioșilor – nu că vor fi abrogate sau eliminate.

Deși Noul Testament include schimbări dela o preoție fizică la cea spirituală a lui Isus Hristos și complectarea sacrificiilor care indicau spre El, schimbările acestea sunt toate documentate în Noul Testament. Evreii 7 discută schimbarea privitor la preoție. Isus Hristos, un preot după ordinul lui Melhisedec (un preot care a primit zeciuială dela Avraam), a înlocuit familia lui Aaron. Implicație evidentă este că, așa cum Isus Hristos a înlocuit familia lui Aaron ca Preoții Înalți, preoții lui Isus Hristos au înlocuit asemănător pe Leviți și astfel ar primi zeciuiele ca să continue lucrul lui Dumnezeu.

Este de asemenea important de observat că, deși Dumnezeu a dat temporar zeciuiala Leviților pentru serviciile lor, a rămas sfântă și în final i-a aparținut tot Lui (Leviticul 27:30). Când Dumnezeu a dat-o Leviților și poporul a refuzat să le-o plătească, Dumnezeu a zis că poporul îl jefuia pe El – nu îi jefuia pe Leviți (Maleahi 3:8). Creștinii, care sunt sub Legământul Nou, continuă să-L onoreze pe Dumnezeu prin zeciuiele și ofertele lor.

Ce a spus Isus despre zeciuială?

În Matei 23:23 Isus a criticat sever autoritățile religioase din zilele Lui pentru înțelegerea lor spirituală deformată. Ei erau foarte meticuloși să dea zeciuiala în ierburi și mirodenii, dar a zis Isus, „lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia.” Ei ar fi trebuit să pună mai mare accent pe aceste principii spirituale mai importante, a zis El, „pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.” Aici Hristos a susținut zeciuiala ca o practică de trebuia urmată.

Dece Pavel nu menționează zeciuiala în scrisorile sale?

Dându-ne seama că toată Scriptura a fost inspirată de Dumnezeu și folosită pentru doctrină (2 Timotei 3:16-17) și că singura Scriptură la îndemână la epoca aceea au fost cărțile pe care noi le cunoaștem ca Vechiul Testament, Pavel nu a considerat necesar să repete în scrisorile sale toate legile lui Dumnezeu. Scrisorile lui conțin răspunsuri la chestiuni specifice și nu au fost scrise ca un grup nou de legi care să înlocuiască instrucțiunile lui Dumnezeu în cărțile mai timpurii ale Bibliei.

Dece Pavel nu a luat zeciuială dela Corinteni? Este aceasta modelul Noului Testament pentru preoți?

Unii în Corint au fost între cei mai înverșunați adversari ai apostolului Pavel. În 1 Corinteni 9:1-23 el și-a apărut rolul său preoțesc și a pledat că el și Barnabas au dreptul să primească sprijin financiar dela Corinteni pentru serviciul lui pentru Biserică (versurile 13-14).

Chiar dacă el a avut acest drept, Pavel a explicat că el nu l-a exersat pentru că ei erau îngrijorați că ar fi putut să „pună vreo piedică Evangheliei lui Hristos” (versul 12). El nu a vrut să fie acuzat de lăcomie și nevoieș ca să fie suportat de membrii de acolo. Pentru a evita asemenea acuzații, el nu a luat nici un suport financiar dela ei.

Ca să se suporte financiar, Pavel a muncit ca constructor de corturi (Faptele Apostolilor 18:1-3). În 2 Corinteni 11:5-13 Pavel se gândește asupra hotărârii sale: „...Sau, am făcut un păcat, când m-am smerit pe mine însumi, ca să fiți înălțați voi, și v-am vestit fără plată Evanghelia lui Dumnezeu? Am despoiat alte Biserici, primind dela ele o plată, ca să vă pot sluji vouă.” El le explică atunci că frații din Macedonia i-au plătit cheltuielile pe care nu le putea face în timp ce era în Corint: „Și când eram la voi, și m-am găsit în nevoie, n-am fost sarcină nimănui; căci de nevoile mele au îngrijit frații, când veniseră din Macedonia. În toate m-am ferit, și mă voi feri să vă îngreuez cu ceva” (versul 9).

Hotărârea lui Pavel să nu accepte sprijin financiar dela Corinteni a fost o situație neobișnuită creată de atitudinea acuzatoare a altora.

Cum trebuie să calculez și să plătesc zeciuielile mele?

Zeciuielile se calculează pe „venitul” unuia (Deuteronom 14:22, 28; 2 Cronici 31:5). Ca să determini venitul trebuie ca mai întâi să scazi costul afacerii din venitul total. Spre exemplu, în cazul unui fermier, costul seminței, al îngrășămintelor, echipamentului și toate cheltuielile legate de fermă ar fi scăzute din profitul recoltei ca să determini venitul.

După ce determinăm venitul, trebuie să dăm o zecime lui Dumnezeu pentru sprijinirea muncii Sale. Dacă în mod obișnuit primim checuri de salariu, cel mai bine este să trimitem zeciuiala și dania (contribuția peste 10 la sută) când ne sosește checul de salariu. Oamenii care sunt salariați de sine și care suferă fluctuații semnificative în venit și cheltuieli s-ar putea să nu fie posibil să-și calculeze venitul până la sfârșitul anului.

În plus la datul lui Dumnezeu a zecii părți din venitul nostru, Dumnezeu ne spune să economisim alte 10 la sută ca să putem ține sărbătorile Sale. De asemenea ar trebui să punem deoparte fondurile acestea de-a lungul anului astfel că ne vor sta imediat la dispoziție când sosește timpul pentru folosirea lor.

În sfârșit, dacă avem posibilitatea, Dumnezeu se așteaptă ca să-i ajutăm pe cei săraci printr-o a treia zeciuială luată în al treilea și al șaselea an al fiecărui ciclu de șapte ani (Deuteronom 14:28-29; 15:1). Astăzi, aproape toate guvernele colectează taxe în exces de procentajul acesta ca să-i ajute pe cei nevoieși. În aceste circumstanțe, cei mai mulți oameni plătesc zeciuiala a treia sub formă de taxe. În timp ce noi încă avem obligația creștină de a-i ajuta pe cei în nevoie, nu este necesar să contribuim fonduri în plus pentru săraci mai mult decât impozitele, dacă nu suntem capabili să facem.

Describe Biblia mai multe decât o singură zeciuială?

Câte zeciuiele sunt menționate în Biblie? Care sunt scopurile pentru zeciuiele descrise în Cuvântul lui Dumnezeu?

Mulți oameni sunt surprinși să afle că Dumnezeu, în Cuvântul Său, a dezvăluit șapte sărbători anuale (Leviticul 23). Aceste perioade speciale ale anului au fost puse de o parte de Dumnezeu Creatorul ca „adunări sfinte” (versurile 2-4), întruniri sau adunări sfinte, la care poporul lui Dumnezeu urmează să se adune împreună. La fel ca Sabatul săptămânal, Dumnezeu a pus de o parte aceste sărbători sfinte ca momente dedicate închinăciunii în grup și abținerii dela muncile normale. Ele servesc pentru a ilumina poporul lui Dumnezeu privitor la minunatul Lui plan de mântuire pentru omenire. Ele sunt reamintiri ale intervenției lui Dumnezeu pentru beneficiul poporului Său și prezic evenimente importante în împlinirea planului Său divin (Coloseni 2:16).

Poporul lui Dumnezeu a ținut aceste sărbători din antichitate. Isus le-a ținut în timpul vieții Sale (Luca 2:40-43; Ioan 7:37), și apostolii Săi și Biserica lui Dumnezeu de la început a continuat să facă tot așa după moartea și învierea Lui (Faptele Apostolilor 2:1; 12:2-4; 18:21; 20:16; 27:9; 1 Corinteni 5:8), în supunere poruncilor lui Dumnezeu.

Biblia înregistrează să în mai multe ocazii – când un conducător drept a condus poporul lui Dumnezeu înapoi la El, afară din perioade de înșelare și neglijență în relația lui cu El – sărbătorile lui Dumnezeu au fost celebrate riguros ca o parte proeminentă a reformării lor spirituale (2 Cronici 30; Ezra 3, 6; Neemia 8).

Profeția biblică arată că va veni timpul când Dumnezeu va avea grijă ca toți locuitorii pământului să fie aduși pe punctul să țină cu supunere sărbătorile Sale (Zaharia 14:16-19). (Pentru o explicație completă a semnificației zilelor acelea cere copia ta gratuită a broșurii *Planul zilelor sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță a omenirii* [God's Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Mankind] sau coboar-o de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm .

Odată ce ajungem să vedem nevoia să observăm sărbătorile acestea ca poruncile lui Dumnezeu, o întrebare se ridică în mod natural: De unde obținem resursele financiare pentru a participa la ele?

Adunarea poporului lui Dumnezeu pentru închinăciunea în grup adesea cere cheltuieli mari: locuință temporară, mâncare, transportare și costul pentru a prevedea un loc potrivit care să se poată ține serviciile de închinăciune. Ne dă Dumnezeu instrucțiuni cum să fie plătite cheltuielile acestea de sărbători? Într-adevăr El ne dă. Dumnezeu ne dă instrucțiuni cu privire la o zeciuială al venitului anual să fie folosit pentru celebrarea sărbătorii. Să examinăm Scripturile ca să înțelegem lucrul acesta!

O zeciuială pentru munca lui Dumnezeu

În altă parte a acestei publicații am explicat din Scripturi prima zeciuială. Prima zeciuială, care este sfântă pentru Dumnezeu, este folosită să finanțeze misiunea Bisericii de a răspândi evanghelia și de a avea grijă de acei pe care îi cheamă Dumnezeu să facă parte din Biserică. După cum am observat, zeciuiala aceasta urmează să fie dată de poporul lui Dumnezeu astfel ca însărcinarea Bisericii să poată să fie condusă. A o reține este asemănător cu furatul dela Dumnezeu (Maleahi 3:8).

Prima zeciuială este „sfînțenia Domnului” (Leviticul 27:30, Biblia Ortodoxă Română). În legământul Său cu Israel, Dumnezeu i-a poruncit poporului Său să dea zeciuiala Sa reprezentanților Lui din vremea aceea, Leviții (Numere 18:21). Dumnezeu le-a dat zeciuiala Leviților să-i sprijine în activitatea lor poruncită de a conduce poporul corect în închinăciune. Oamenii celorlalte 12 triburi urmau să nu folosească zeciuiala aceasta pentru folosințe personale – a fost dată în întregime Leviților.

Isus a confirmat că acei care îl servesc pe Dumnezeu trebuie să continue să dea zeciuiala aceasta, a zecea parte din venitul lor, pentru că îi aparține lui Dumnezeu și nu lor (Matei 23:23). El a confirmat că zeciuiala continuă. Dar acum Dumnezeu, prin Isus Hristos, a făcut o înțelegere „nouă” și „mai bună” cu poporul Său (Matei 26:28; Evrei 8:6-13), ne mai fiind limitată la națiunea fizică a Israelului.

Grupul cu care Dumnezeu lucrează acum s-a extins la aceia din toate națiunile, Biserica lui Dumnezeu, spiritualul „Israel al lui Dumnezeu” (Galateni 6:15-16; 3:24-28). Schimbarea aceasta a cerut revizuire administrative, inclusiv cine să primească zeciuiala Sa. Nu mai urma să fie dată tribului fizic al Israelului, Leviții.

Preoția a fost schimbată (Evrei 7:12) când Hristos a fost răstignit și înviat ca să devină Marele nostru Preot. Acum, sub Noul Legământ, este înțeles că zeciuiala aceasta urmează să fie primită de aceia puși de o parte de Dumnezeu ca slujitori ai lui Hristos pentru a continua lucrul Său.

Prima zeciuială urma să fie dată în întregime Leviților. Donorul individual nu trebuia să folosească nici o parte din ea pentru uz personal. Aceasta este important să o păstrăm în minte când examinăm mai departe instrucțiunile lui Dumnezeu cu privire la zeciuială. Notează.

Dumnezeu i-a poruncit poporului Său să vină ca un grup, la un loc pe care îl va alege El pentru ei, să sărbătorească sfintele sărbători anuale (Deuteronom 16:16). Venind la locul acesta, li se porunca să aducă cu ei zeciuielile (la plural – Deuteronom 12:6).

O zeciuială pentru ținerea sărbătorilor lui Dumnezeu

Una dintre zeciuielile acestea, după cum am văzut deja, era pusă de o parte în întregime și pentru folosirea exclusivă a Leviților. Dar Dumnezeu dă instrucțiuni mai departe că o altă zeciuială (singular) urma să fie mâncată de individ, dar nu acasă. Urma să fie pusă de o parte și consumată exclusiv la locul central de închinare în timpul sărbătorilor anuale (Deuteronom 12:17).

Această interdicție pentru folosința personală nu ar fi necesară dacă ar fi fost vorba numai de o singură zeciuială, „prima” zeciuială a fost deja discutată mai sus. Dumnezeu S-a exprimat foarte clar că prima zeciuială urma să fie dată în întregime Leviților (Numere 18:21). Totuși, în Deuteronom 12:18, individului i s-a dat dreptul s-o mănânce ca parte a celebrării lui cu mare bucurie a sărbătorii.

Zeciuiala aceasta care urma să fie folosită personal pentru celebrarea festivalului este o zeciuială adițională sau a doua, foarte diferită de zeciuiala dată Leviților. În Deuteronom 14:22-26 Dumnezeu dă mai departe explicația scopului acestei zeciuiei a doua, sau de sărbătoare. Urma să fie folosită de poporul lui Dumnezeu ca să se bucure de belșugul prevăzut de El, la sărbătorile Sale, în timp ce I se închină Lui și învață să-L respecte și să se teamă de El, într-o manieră care Îi place Lui și le este lor o binecuvântare.

Istoricul evreu Josephus, care a trăit cam la aceeași vreme cu Hristos, a documentat înțelegerea epocii sale a acestei zeciuiei de sărbătoare. În *Antichitățile Evreilor* [The Antiquities of the Jews], Book IV, capitolul IV, secția 8, aflăm declarația următoare rezumând și parafrazând poruncile lui Dumnezeu date prin Moise: „Să fie luată din fructele voastre o zecime, în afară de cea alocată s-o dați preoților și Leviților. Aceasta o puteți într-adevăr vinde în țară, dar urmează să fie folosită la sărbătorile și sacrificiile acelea care urmează să fie celebrate în orașul sfânt: pentru că este potrivit ca să te bucuri de fructele pământului pe care Dumnezeu ți l-a dat să stăpânești...”

Deși nevoia pentru sacrificiile fizice a încetat cu sacrificiul perfect al lui Hristos de El Însuși, Dumnezeu se așteaptă ca noi să continuăm să sărbătorim festivalurile Sale, cum a fost indicat de practica apostolilor și a Bisericii timpurii.

Astăzi membrii Bisericii Unite a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association], înțeleg și țin festivalurile anuale ale lui Dumnezeu cu semnificația lor profundă. Ei practică de asemenea metoda dezvăluită de Dumnezeu în Cuvântul Său ca să finanțeze aceste celebrări. Membrii economisesc a zecea parte din venitul lor anual pentru a putea să participe la sărbătorile acestea.

Membrii care pot contribui de asemenea o porțiune din zeciuiala lor de festival ca să defrișeze costul Bisericii în ținerea acestor sărbători, inclusiv prevederea de locuri de adunare și ajutor financiar pentru cei care altfel nu ar putea să participe. Ei se adună în locații în jurul lumii pentru a se bucura înaintea Domnului și să afle, din Cuvântul Său, despre planul Lui minunat de mântuire.

O zeciuială pentru cei săraci

Am văzut instrucțiunile găsite în Cuvântul lui Dumnezeu pentru finanțarea lucrului Bisericii și observarea sărbătorilor anuale ale lui Dumnezeu. Scripturile, totuși, dau instrucțiuni financiare în plus: cum să avem grijă de cei săraci. Dumnezeu nu-i uită.

Isus a recunoscut că condițiile vor fi întotdeauna prevalente care vor duce ca unii oameni să fie cu adevărat săraci și în nevoi (Ioan 12:8). Dar tot El a spus că este mai binecuvântat să dai decât să primești (Faptele Apostolilor 20:35). Apostolii Săi au propovăduit același lucru, că creștinii au obligația să-i ajute pe alții care sunt cu adevărat în nevoie (Galateni 2:10; 1 Timotei 5:3):

Aceste învățături ale lui Hristos și a discipolilor Săi sunt o continuare a poruncii aflate în Cuvântul lui Dumnezeu privitor la obligația celor binecuvântați mai mult să-i ajute pe cei mai nevoiași. De două ori în Scripturi, în Deuteronom 14:28 și 26:12-13, Dumnezeu dă instrucțiuni privitor la o zeciuială care urma să fie economisită și distribuită la fiecare al treilea an.

„Prima” zeciuială și cea pentru festivaluri („a doua”) urmau să fie economisite în fiecare an. Prima urma să fie luată la locul principal de închinăciune pentru a fi distribuită și a doua pentru a fi consumată (Deuteronom 12:6, 17-18; 14:22-27). Zeciuiala aceasta specială a anului al treilea, totuși, a fost mânăuită foarte diferit. Ea urma să fie pusă de o parte local și

înmagazinată în cuprinsul fiecărui oraș sau orășel (Deuteronom 14:28; 26:12) pentru folosința Leviților și a săracilor din comunitate – străinii, orfanii fără tată și văduvele.

Sursele istorice descriu cele trei zeciuiele

Josephus, istoricul evreu din primul secol, declară clar că zeciuiala aceasta colectată pentru săraci era diferită de celelalte două. „În afară de cele două zeciuiele, despre care am spus deja că trebuie plătite în fiecare an, una pentru Leviți, cealaltă pentru sărbători, urmează să aduceți fiecare al treilea an a treia zeciuială care să fie distribuită acelor care sunt în nevoie, femeilor care sunt și văduve, și copiilor care sunt orfani” (Antichitățile Evreilor [The Antiquities of the Jews], Cartea IV, capitolul VIII, secția 22).

În cartea apocrifă Tobit, pe care mulți savanți o datează la aproape 200 B.C., scriitorul declară: „Eu, din partea mea, fac adesea pelerinaje singur la Ierusalem pentru sărbători, după cum este prescris pentru tot Israelul printr-un decret permanent. Aducând cu mine primele fructe ale câmpului și primii miei fătați ai turmei, împreună cu o zecime din venitul meu și prima tunsoare a oilor. M-aș grăbi la Ierusalem, și le prezint preoților, fiilor lui Aaron, la altar. Leviților care oficiază la Ierusalem le dau zeciuiala din grâu, vin, ulei de măsline, rodii, curmale și alte fructe.

„Și cu excepția anilor sabatici, dădeam o a doua zeciuială în bani, care în fiecare an mă duc și o cheltuiesc în Ierusalem. A treia zeciuială o dau orfanilor și văduvelor, și celor convertiți care trăiesc acum cu Israeliții. Fiecare al treilea an le aduc această ofertă, și o mâncăm în conformitate cu legea Mozaică și poruncile Deborei, mama tatălui meu Tobiel, pentru că atunci când tatăl meu a murit m-a lăsat orfan” (Tobit 1:6-8).

Ciclurile de șapte ani

Este important de observat că era stabilit un ciclu de șapte ani. Al șaptelea an era un an de odihnă pentru pământ în timpul căruia nu se plantau recolte (Leviticul 25:1-7, 18-22), astfel că nu era nici un „venit” fiecare al șaptelea an. Dumnezeu a promis să prevadă poporului Său credincios cu suficient belșug în al șaselea an încât ei puteau să odihnească pământul în al șaptelea. Putem conchide, atunci, că zeciuiala care trebuia să fie pusă deoparte fiecare al treilea an era în actualitate fiecare al treilea an (adică anii trei și șase) dintr-un ciclu de șapte ani.

Dacă nu ar fi fost acesta cazul, ar fi fost o problemă în anul 21. Cele două legi (o zeciuială din venit fiecare al treilea an, și odihna pământului fără venit fiecare al șaptelea an) ar fi fost în conflict în anul 21. Cursul din Deuteronom 14:28-29, privitor la zeciuiala specială pentru săraci la fiecare al treilea an, urmată imediat de instrucțiunile privitor la natura specială a fiecărui al șaptelea an în Deuteronom 15:1, indică mai departe că „a treia” zeciuială se aplica numai în al treilea și al șaselea an al unui ciclu de șapte ani.

În epocile moderne tendința guvernelor naționale de a institui taxe obligatorii pentru bunăstarea socială și grija pentru săraci a condus la o dilemă. Dacă guvernul taxează venitul unei persoane pentru securitatea socială și alte taxe asemănătoare pentru bunăstare, și folosește fondurile acelea pentru ajutorul și întreținerea săracilor, este Creștinul obligat să mai plătească în plus o zeciuială specială? Dacă plătim taxe pentru scopul acesta – la rate cu mult mai mari decât o zecime pe venitul a doi ani din șapte – trebuie să punem de o parte încă o zecime în doi din șase ani, de asemenea pentru grija de săraci?

Dar astăzi?

Adresându-se acestei întrebări, Consiliul Prezbiterilor, corpul administrativ principal al Bisericii Unite a lui Dumnezeu, a examinat situația și a conchis că, atunci când Creștinii sunt forțați să plătească taxe de bună stare socială la rate cu mult mai ridicate cum se obișnuiește în multe țări, este potrivit să se prevadă o ușurare dela asemenea plăți duble pentru același scop. Ca o chestiune administrativă, consiliul a emis următoarea declarație:

„Consiliul Prezbiterilor a hotărât că acolo unde guvernele oferă programe, al căror intenție și scop este să prevadă pentru nevoile celor care a treia zeciuală biblică era desemnată să-i ajute, și că unde asemenea programe sunt finanțate de o rată anuală de taxare mai mare decât a treia zeciuală biblică, membrii nu mai sunt obligați să plătească Bisericii ceea ce ar însemna o a treia zeciuală.

„Consiliul Prezbiterilor hotărăște în continuare, că întotdeauna vor fi membri ai Bisericii ale căror nevoi nu vor fi prevăzute satisfăcător de programul de asistență socială al guvernului național, și că exemplul clar din Scripturi este că Biserica are grijă de membrii ei în nevoie (Leviticul 19:9-10, Isaia 58:7; Matei 25:35-40; Galateni 2:9-10), acei membri ai Bisericii care sunt capabili sunt încurajați să contribuie la Fondul de Asistență al Bisericii astfel că obligația biblică de a avea grijă de cei în nevoie în cadrul Bisericii să poată fi împlinită.”

Această declarație reprezintă înțelegerea și aplicarea zeciuielii a treia în zilele și epoca noastră de către Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională.

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, Ohio 45254-1027

Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795

Web site: www.gnmagazine.org

E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada

Box 144, Station D

Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada

Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779

Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God

P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas

Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France

127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:

Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254-1927, U.S.A.

Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795

E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God

P.O. Box 705

Watford, Herts, WD 19 6FZ, England

Phone: 020-8386-8467 Fax:01257-453978

Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France

127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:

Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten

Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Phone: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italia: La buona notizia, Chiesa de Dio Unita

Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy

Phone: (+39) 0338-409.79.19 Fax: (+39) 035-452.16.26

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands

Scandinavia: Guds Forenade Kyrka

P.O. Box 705, Watford, Herts, WD19 6FZ, England

Phone: 020-8386-8467 Fax: 01257-453978

AFRICA

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Africa de Sud: United Church of God, Southern Africa

P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205, South Africa

Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia and Malawi: United Church of God

P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia

E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia

GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia

Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202

Fax: 07-55-202-122

Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God

P.O. Box 11081,

Laucala Beach state, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God

P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand

Phone: Toll Free 0508-463-763

Filipinele: P.O. Box 81840

DCCPO, 8000 Davao City, Philippines

Phone and Fax: +63-82 241 0150

Cell/text: +63-918-904 4444

Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga

P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENTIONATE

United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254 - 1027

Phone: (513) 576-9796 Fax: (5 13) 576-9795

Web site: www.ucg.org

E-mail: info@ucg.org

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association)

Dacă dorești să știi mai mult...

Cine suntem: Această literatură este publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, care are pastori și congregații prin toată lumea.

Noi ne trasăm originea la Biserica pe care a înființat-o Isus devreme în secolul I, a.d. Noi urmăm aceleași învățături, doctrine și practice stabilite atunci. Însărcinarea noastră este să proclamăm întregii lumi ca un martor evanghelia sosirii Împărăției lui Dumnezeu și să învățăm toate națiunile să observe ceea ce a poruncit Hristos (Matei 24:14; 28:19-20).

Gratis: Isus Hristos a zis: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Biserica Unită a lui Dumnezeu oferă aceasta precum și alte publicații gratis. Noi te invităm să ceri abonamentul tău gratis la revista The Good News (Veștile Bune) și să te înscrii la cursul de 12 lecții (Curs de studiu al Bibliei) de asemenea gratis și fără nici o obligație.

Noi suntem recunoscători membrilor bisericii, pentru donațiile și zeciuile lor, și a altor susținători care contribuie voluntar să suporte această muncă. Noi nu solicităm publicul general pentru donații. Însă contribuții care să ne ajute să împărtășim cu alții acest mesaj de speranță sunt bine venite. Toate fondurile sunt revizuite anual de o companie independentă de contabilitate.

Consilieri personali la dispoziție: Isus a poruncit urmașilor Săi să hrănească oile Sale. (Ioan 21:15-17). Ca să ajute să satisfacă această poruncă, Biserica Unită a lui Dumnezeu are congregații prin întreaga lume. În aceste congregații credincioșii se adună ca să fie instruiți din Evanghelie și să își țină companie.

Biserica Unită a lui Dumnezeu este dedicată înțelegerii și practicii creștinismului Noului Testament. Noi dorim să împărtășim modul de viață a lui Dumnezeu cu aceia, care în mod sincer, caută să se închine și să urmeze pe Mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Pastorii noștri sunt disponibili pentru sfaturi, să răspundă la întrebări și să explice Biblia . Dacă ai dori să iei legătura cu un pastor sau să vizitezi una dintre congregații, te rugăm să ne scrii la una dintre adresele cele mai apropiate sau să iei legătura prin telefon.

Pentru informații suplimentare: Poți folosi computerul tău ca să intri la locația World Wide Web pe Internet. Adresa www.gnmagazine.org îți dă acces la informații generale, numere trecute de The Good News (Veștile Bune), broșuri și multe altele.

Pentru coborârea broșurilor direct de pe Internet folosește adresa următoare:
www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm.